

GRONINGER

Vrijdag,

COURANT.

den 15 November.

DEPARTEMENT VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie Groningen.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 3 December des jaars 1833, des voormiddags te 11 uren, zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, door den Gouverneur der Provincie Groningen, of, bij deszelfs afwezen, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de Provincie Groningen, aan het lokaal van het Gouvernement, te Groningen, worden aanbesteed:

1°. Het zesjarig onderhoud van de Zeesluis, genaamd de Staten-Zyl, nabij de Nieuwe Schans, en aanhooren van dien, van en met den jaer 1834 tot en met den jaer 1839.

2°. Het zesjarig onderhoud van den Rijks Watermolen, staande nabij de Nieuwe Schans, met de daarbij behoorende Werken, van en met het jaar 1834 tot en met 1839.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, ~~horen en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, en aan dat van het Gouvernement der Provincie Groningen, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen, en voorts op alle plaatsen, waar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing worden gelegd.~~

Zullende acht dagen vóór de aanbesteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, alsmede bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur Corns. van der Poel nadere informatie te bekomen zijn.

De Minister van Binnenlandsche zaken,
VAN DOORN.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen,

Gezien het besluit van den Raad dezer Stad, van den 21 Augustus 1833, no. 2;

Gezien het Koninklijk besluit van den 2 October 1833, no. 21,

Bringen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat het Bestuur dezer Stad bij opgemaakt Koninklijk besluit is gemachtigd tot de heffing van opcenten op de hoofdsommen van den Rijks-accijns op het Gemaal, en van eene eigene plaatselijke belasting op het van elders ingevoerd wordende meel en gelak van belast graan, en zulks tot zoodanig bedrag en onder zoodanige bepalingen, omtrent de bij den uitvoer van meel en gelak te verleen teruggave van belasting, als vermeld is in het hierna volgende

TARIEF.

A. Bij maling in de Stad.

200 opcenten van den principalen Rijks-accijns van tarwe, Turksche tarwe en spelt, en van tarwe, Turksche tarwe en spelt met rogge of ander graan vermengd, en

150 opcenten van rogge en Egyptische rogge, en van die speciën, met ander graan dan tarwe, Turksche tarwe of spelt vermengd.

B. Bij invoer.

Eene belasting tot gelijke hoogte van meel van opgemaakte graanspeciën, alsmede van brood, koek, beschuit, of andere van tarwe, spelt of rogge, geheel of gedeeltelijk gebakke voorwerpen; zullende met 100 ponden van het oorspronkelijk hoogst belaste graan geacht worden gelijk te staan: een gelijk gewigt ongebuild meel van tarwe en spelt, of ander meel daarmede vermengd, alsmede een gelijk gewigt gebuild of ongebuild meel van rogge en roggezemelen, mitsgaders ander meel, niet zijnde van tarwe of spelt, met meel van rogge, of wel met roggezemelen vermengd, en voorts

77½ ponden gebuild meel van tarwe of spelt;
124 — week brood of ander week gebak van tarwe of spelt;
135 — gewoon week grof roggebrood;
131 — week roggebrood, koek en ander week roggegebak;
88 — tarwe- of speltbeschuit en ander hard tarwe- of speltgebak; en
88 — rogge beschuit, hard gedroogd roggebrood en ander hard roggegebak.

Terwijl bij den invoer van alle uit onderscheidene meelsoorten gebakke speciën de belasting gevorderd en betaald zal worden naar gelang van de hoogst belaste der daarin voorhandene meelsoorten.

C. Restitutie bij den Uitvoer.

Bij den uitvoer naar buiten de Stad en derzelver tafel van meel, brood, beschuit, koek en ander gebak zal voor de betaalde Stads-belasting, met inachtneming van de te dezen aanzien bestaande verordeningen, worden terug gegeven: voor

100 ponden ongebuild belast meel en roggezemelen, alsmede voor
85 — gebuild meel van tarwe of spelt;
100 — gebuild meel van rogge;
124 — week brood en ander week gebak van tarwe of spelt;
135 — gewoon week grof roggebrood;
131 — week roggebrood, koek en ander week roggegebak;
88 — tarwe- en speltbeschuit of ander hard tarwe- en speltgebak, en
88 — rogge beschuit, hard gedroogd roggebrood en ander hard roggegebak, even zoo veel als de belasting bedraagt bij het doen malen van

100 ponden gelijksortig graan; terwijl bij den uitvoer van gemengd meel, of van brood en ander gebak, uit onderscheidene meelsoorten vervaardigd, de restitutie zal worden geregeld naar gelang van die meelsoort, welke het hoofdbestanddeel uitmaakt.

Zoo wel bij invoer als bij restitutie zullen meerdere en mindere hoeveelheden naar evenredigheid worden berekend.

En opdat zulks ter kennis van een' ieder' kome, zal dezelve in de Groninger Courant geplaatst en op de gewone plaatsen aangeslagen worden.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 7 November 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat er, op Woensdag, den 20 dezer, bij langs de huizen der Ingezetenen dezer Stad, eene kollekte zal geschieden ten behoeve van de Ingezetenen der Gemeente Noorderbroek, welke door den brand, op den 15 Augustus l.l. in die Gemeente hebbende plaats gehad, ongelukkig zijn geworden.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 14 November 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De persoon van K. H. van der Wal, behoorende als Jager bij het 2de bataljon Jagers, en zijnde allier met verlof, wordt gelast, om zich ten spoedigste aan het Bureau van den Kolonel Plaatselijken Kommandant dezer Stad aan te dienen, wijl er voor hem aldaar iets zeer belangrijks berustende is.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL den 10 October.

In de jongstleden dagen is hier, ten gevolge van brandstichting, wederom brand ontstaan. Bij de plaats grijpende windstijte is dezelve spoedig geblusht geworden, doch niet heeft daaruit het treurig bewijs, dat de komplotten van brandstichters zich niet beperken tot de weinige schuldigen, die der Regering zijn in handen gevallen, maar dat zij meerdere vertakkingen hebben, die in de ontevredenheid des volks, indien niet buitengewone omstandigheden zich voordoen, nog langen tijd kwijnend voortgroeiën kunnen. Men is derhalve geenszins wegens mogelijke herhaling dier verschrikkelijke brandtooneelen gerust gesteld, en geene voorzorgmaatregelen worden veronachtzaamd. De naar Petersburg bestemde gezant der Porte, Achmed-pacha, wacht met elken dag de order tot zijn vertrek. Uit Alexandrie brengen de jongst ontvangene brieven weinig verblijdends aan. Elmi-ellendi, die door de Porte naar Alexandrie gezonden is, om over de door de Egyptische Regering op te brengen schatting te onderhandelen, en daarvan het bedrag vast te stellen, komt in zijne zending geene

schrede vooruit, ofschoon hij overigens met veel onderscheiding wordt behandeld. Op zijne ernstige voorstellingen wegens de vertraging, moet hij van Mehemed-Ali tot antwoord bekomen hebben, dat, »naardien zijne geldmiddelen, ten gevolge van het oprigten en ter been houden eener groote land- en zeemagt, op het zwaarst belast en uitgeput waren, geene schatting-opbrengst kon in aanmerking komen; te minder, vermits die krijgstoerusting geen ander doel gehad hadden, dan het bedreigde Islamismus te redden en te beschermen, en dus in het belang aller Moslims, derhalve in dat van den Sultan zelven, gedaan waren.» Zelfs beweert men, dat, op dien grond, de Vice-koning van den Sultan een subsidium heeft aangevraagd. Wij moeten nu afwachten, hoe de Porte, of liever hoe Rusland dit trotsche antwoord zal opnemen, hetwelk ligtelijk tot nieuwe botsingen zoude kunnen aanleiding geven.

De Sultan betoont voortdurend veel smaak voor feestmaaltijden met rijkelijk wijn drinken naar Europeesche wijze, en zulks tot groot verdriet zijner onderdanen, aan wie daardoor zijne beschavings-ontwerpen steeds meer hatelijk worden. Overigens blijkt het steeds duidelijker, dat de Sultan zich in handen van kwaadwillige en ongezellige raadslieden bevinlt, die niet rusten zullen vóór zij het Turksche Rijk in duigen zien slaan.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

EMDEN den 2 November.

De avond van gisteren stortte al de inwoners onzer stad in den geweldigsten schril. Bij eenen vreeselijken storm uit het west-noord-westen, stroomde het water reeds kort na 10 uren des avonds, ofschoon eerst tegen half vier 's nachts het volle vloedtij daar moest zijn, over de kaaijen, en bleef het tot half drie rijzen, als wanneer het zulk eene buitengewone hoogte bereikt had, dat men met angstige bezorgdheid eenen tweeden schrikdag te gemoet zag, gelijk aan dien, welken wij den 2 en 3 Februarij 1825 beleefd hadden.

Des nachts tegen half drie was de storm het hevigste; ook zag men de lucht ettelijke malen door den bliksem verlicht en hoorde men ook donderslagen in de verte. Met vreeselijke golven joeg het water door de meeste straten en deed aan de bestrating, als ook aan de woonhuizen veel schade. Deze was te grooter, naardien er weinig voortteekenen van den storm geweest en dus de proviand uit de kelders en het huisraad uit de beneden-verdiepingen meestal niet in veiligheid gebragt waren. De waterstand was slechts twee voeten lager, dan in Februarij 1825. Heden is de vloed veel lager gebleven. Van dijkbreuken of andere ongelukken heeft men nog niet gehoord. (Van Cuxhaven verneemt men, dat in den Döser-dijk, voor de Neuenreihe, een gat van meer dan 7 voeten diep gevallen is. In die streken is ook anderzins veel schade te weeg gebragt.)

STUTTGART den 5 November.

De Tweede Kamer van den te Stuttgart vergaderden Landdag heeft in hare Zitting van gisteren, na langdurige redewisselingen, strijdig met het begrip der Regering en dat der Kommissie, met 64 tegen 27 stemmen het voorstel van den afgevaardigde Schott aangenomen, om »van de Regering de grondwettelijke herstelling der drukpersvrijheid middels opheffing der censuur aan te vragen; en voorts, om de gemaakte censuur-onkosten, ten bedrage van 2125 guldens, wel is waar, goed te stemmen, doch voor het vervolg alle dergelijke uitgaven van de hand te wijzen.»

FRANKFORT den 7 November.

Uit Munchen schrijft men, dat men er geruststellende berichten uit Griekenland ontvangen heeft. Men werft in Beijeren nog altijd krijgsvolk aan voor de dienst van Koning Otto, en reeds hedroeg, op het einde der vorige maand, dit nieuwe korps achthonderd man, waarvan binnen kort een gedeelte naar Griekenland gezonden zal worden. Onder de vrijwilligers merkt men een aantal studenten van verschillende Duitsche universiteiten op.

— Berigten uit Weenen, van den 30 October, melden het volgende:

De koerierswissel met Parijs en Petersburg is zeer levendig. Men gelooft, dat voornamelijk de Oostersche zaken aanleiding tot het afzenden van zoo vele koeriers gegeven hebben. Ook zullen misschijn de aangelegenheden van Spanje er toe bijdragen. De laatste post uit Konstantinopel was zeker zeer geruststellend; dan — er ligt zoo veel gevaarlijke brandstof in Turkije, dat men zich niet behoeft te verwonderen, hetzelve in een oogenblik van de grootste stilte tot buitengewone gebeurtenissen te zien overgaan. Geen kundig man ontgaat zulks, en onze staatslieden schijnen derhalve bij voorraad zich over elk mogelijk geval te willen verstaan; van daar de onderhandelingen met andere kabinetten. De voorvallen op Candia zijn niet zonder belang; zij getuigen van het schattings-systeem van Mehemed-Ali, hetwelk ook in Syrië en de overige aan de Porte ontnomene provincien zijne vruchten zal dragen. Men kan niet ontkennen, dat het bestuur des Sultans drukkend is; maar tegen de stelsmatige afpersingen des Onderkonings is het een kinderspel. De Engelschen en Franschen zullen spoedig gewaar worden, wat zij door de verandering van bezit in Azië gewonnen hebben, inzonderheid de Engelschen, die geene vrienden van vreemde monopolien zijn. De Franschen genieten nog eenige voordeelen, vermits bijna alle verstandelijke vermogens, die zich in Egypte beginnen te ontwikkelen, door Franschen bestuurd, en de meeste bestellingen voor de behoeften van de Arabische landen zeggagt in Frankrijk gedaan worden. De Engelsche kooplieden in de Levant zijn geene vrienden van Mehemed-Ali; men zegt, dat er reeds bittere klagen over de onverschillige behandeling van Engelsche onderdanen in Syrië zijn ingebragt. Onloochenbaar is zulks mede een gevolg van het tegenwoordige inconsequente Britsche systeem, van zich overal mede te bemoeijen, doch nergens beslissend te handelen. Had men of Mehemed-Ali voor eenen rebel verklaard, toen hij de Porte beoorloogde, of zijne onderneming openlijk goedgekeurd, dan zou men op de eene of andere wijze voordeel behaald hebben; in plaats daarvan hield men zich, alsof men de Porte wilde beschermen, terwijl men intusschen Ibrahim-pacha liet begaan.

Van den 9den. Het dagblad van Augsburg behelst het volgende berigt, gedagteekend van de Pruisische grenzen, den 28 October:

»Den dag, waarop de Russische kanselier r. Nesselrode van hier vertrokken is, zijn verscheidene koeriers naar Weenen afgezonden, waarschijnlijk om den uitslag der Berlijner onderhandelingen aan het Oostenrijksche hof mede te deelen. Men zegt, dat ook aan het Fransche en Engelsche hof onverwijld openingen zullen gegeven worden, doch slechts langs den gewonen weg door de vertegenwoordigers der drie Noordsche hoven, en niet, gelijk men gezegd heeft, door bijzondere afgezanten.

»De inhoud dier mededeelingen is natuurlijk onbekend; zoo veel kan men echter uit liegene tot nog toe gebeurd is opmaken, dat de Fransche dagbladen ten laatste tot eene andere gedachte omtrent de plaats gehad hebbende bijeenkomsten der Monarchen komen zullen, dan zij tot dusverre aan den dag gelegd hebben. Wij willen daarmede geenszins zeggen, dat men in Boheme of te Berlijn overeengekomen zorde zijn, om zonder verwijl het zwaard te trekken. Zoo zoude men de gezindheid der Mogendheden van het vasteland miskennen, en derzelver zuclit naar vrede in twiifel stellen. Maar wij hebben grond, om te gelooven, dat zij eene bepaalde lijn hebben getrokken, welke zij niet zullen dulden, dat door de aanvoorders der revolutie overschreden worde.

»De voorstanders der liberale beginselen zullen gewis deze mededeelingen beschouwen als grootspraak en overdrijving. Zij mogen dit doen; maar wij gelooven, dat wij aan de volken eene dienst bewijzen, wanneer wij ze waarschuwen, om niet te veel op de rekkelijkheid der Mogendheden te bouwen. Niemand kan ontkennen, dat reeds te veel gedaan is. — Wij meenen, dat het binnen kort zal blijken, waarheen de onophoudelijke pogingen, om de bestaande orde van zaken in Europa overal te ondermijnen, voeren, en dat, hoe gaarne de Mogendheden op eene verschoonende wijze wenschen te handelen, zij toch ook geen oogenblik voor het gevaar zullen terug deinzen, al mogt zich ook in het verschiep eene vredesbreuk vertoonen. Wij houden het er voor, dat zij vast besloten hebben, de revolutie niets meer in te willigen. Er zijn middelen genoeg, om elkander te verstaan; men toone slechts goeden wil, en de gevaren, die Europa bedreigen, zullen verdwijnen.

— Dezer dagen is de boekdrukker Folkhardi uit Augsburg, wegens staatsmisdrijf, door het hooge gerechtshof veroordeeld tot tuchthuisstraf voor eenen onbepaalde tijd (dat is ten minste 16 jaren). Den 2 November is hij naar het huis van dwangarbeid overgebragt. Toen hem daar de gewone huiskleeding zou aangedaan, en haar l en haar afgeschoren worden, werd hij zoo ontroerd, dat hij bewusteloos nederzeeg. Hij is dertig jaren oud, en heeft eene jonge vrouw met twee onmondige kinderen.

Streng is het vonnis en zeer afstekende bij dat der jury over *Wirth, Siebenpfeiffer*, enz. — Van de overige staatsgevangenen in Beieren verneemt men niet veel. Dr. *Schulz*, die door de regtbank van appel tot 16jarige tuchthuisstraf veroordeeld, doch door het hooge gerechtshof van appel vrijgesproken werd, is thans weder beschuldigd van medeplichtigheid aan de misdrijven van andere staatsgevangenen.

Van den Jden. Het vonnis tegen dr. *Siebenpfeiffer* is den 8 dezer te Frankenthal uitgesproken. Hij is tot het maximum der bij art. 222 des wetboeks bepaalde straf veroordeeld, namelijk tweejarige gevangenisstraf en de kosten.

— De regering van het groot-hertogdom Hessen heeft ingetrokken de vergunning tot de uitgift van het tijdschrift *de Beobachter in Hessen am Rhein*, en de verdere uitgift van het *Nieuwe Hessische Volksblad* mede verboden.

— Volgens berichten uit het Pruisische, ziet men akdaar met ongeduld te gemoet het antwoord uit Parijs op de onlangs aldaar gedane mededeelingen, en hoopt men, dat dezelve geene nadeelige gevolgen voor de bestaande betrekkingen zullen hebben.

— Uit Weenen wordt geschreven, dat de meeste jonge carlisten, die aldaar nog waren, naar Praag zijn vertrokken, om bij Koning *Karel X* hunne opwachting te maken.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 9 November.

De *Pantaloen*, welke Lissabon den 27sten en Oporto den 30 October verlaten heeft, is den 6 November te Falmouth aangekomen met berigten van Portugal. In den *Courier* van Vrijdag avond j.l. lezen wij deswege het volgende:

Onze berigten van Lissabon zijn heden van vrij groot belang. Don *Miguel* was met zijne geheele magt den 26sten te Santarem, waar hij met de grootste moeite zijnen leestogt ontvangt, en welke stelling hij bezwaarlijk zal kunnen houden. Dit is echter de gunstigste zijde zijner gesteldheid. Don *Pedro*, met *Villa Flor* en het voornaamste gedeelte zijns legers hebben Lissabon verlaten met oogmerk, om Don *Miguel* aan te tasten. Zij hebben hem reeds den aanvoer van mondbehoefden afgesneden; en zeer vermoedelijk zal hij genoodzaakt zijn, zich naar Spanje te begeven, waarwaarts hij reeds zijne bagaadje gezonden heeft.

Het tegenwoordig slagen van Don *Pedro* in zijne bevoegdheid, om aan het hoofd van een overwinnend leger naar het binnenland op te rukken, is een waarborg, dat hij nog verdere voordeelen behalen en nog meerdere ondersteuning vinden zal. Zijn gedrag toont aan, dat hij met vertrouwen den uitslag te gemoet ziet. Hij ondervindt, dat hij niet meer zoo zeer afhangt van de vreemde troepen als voorheen, en men zegt, dat hij niet meer met dezelfde zorgvuldigheid de voorwaarden naleeft, waaronder zij zich verbonden hebben in zijne dienst te treden. Hoe men ook oordeelen moge van zijne dankbaarheid te dezen aanzien, zoo hij de Portugezen aan zijne regering verknocht maken kan door zijn vrouwen aan de vreemdelingen te ontnemen, kunnen wij zijne staatkunde bijna niet laken.

P.S. Het bovenstaande was reeds geschreven, toen wij uit eene allergeleefwaardigste bron berigten ontvingen, welke de gesteldheid van Don *Miguel* als wanhopig beschouwen. Wij vernemen, dat de rivier, ten gevolge van den regen, gewassen is, en dat al zijne gemeenschap volstrekt afgesneden is. Zijne troepen, hoewel van vleesch voorzien, zijn geheel zonder brood. Het wassen der rivier moge voor éenen of twee dagen de operatiën van Don *Pedro* vertragen, maar het doet den ondergang der partij van Don *Miguel* des te zekerder en spoediger te gemoet zien.

— De *Globe* berigt, dat het algemeen gevoelen te Lissabon was, dat de versterkingswerken, welke Don *Miguel* te Santarem opwierp, veeleer dienen moesten, om eene retraite te dekken, dan wel om de plaatsen hardnekkig te verdedigen. De steden Leiria en Coimbra hebben zich voor de Koningin verklaard, zoodat de weg van Lissabon naar Oporto als vrij onbelemmerd kan beschouwd worden.

— De maarschalk *de Bourmont* schijnt in hechtenis genomen te zijn, doch weet men niet stellig op te geven, waar zulks geschied is: de *Globe* zegt te Valentia, in Spaansch Estramadura; maar volgens den *Courier* wordt hij te Badajos gevangen gehouden.

— De St. Simonisten hebben hier weder in 't openbaar gepredikt, en bij deze gelegenheid hunne stellingen omtrent de gemeenschap der vrouwen ontwikkeld; het tweede hoofdpunt hunner leer, de gemeenschap der goederen, hebben zij onaangevoerd gelaten. Hunne zedeloze taal heeft de hoorders van beiderlei geslacht uitermate geërgerd, zoodat uit den kring der omstanders menige kreet van verontwaardiging is opgegaan, en men het er voor houdt, dat de predikingen voor de derdemaal niet zullen hervat worden.

— Een geacht blad wil weten, dat de verleden Zaterdag gehoudene conferentie over de Belgische aangelegenheden minder gediend heeft, om met het hangende geschil te vorderen, dan wel om te handelen over de betekenis van zekere gezegden, welke de baron *Verstolk van Soelen* vóór zijn terugkeer naar Holland gebezigd heeft. Genoemde staatsman zoude namelijk, volgens den heer *Dedel*, te kennen hebben gegeven, dat de Koning der Nederlanden zich tot de Deutsche Bondsvergadering zoude wenden, om derzelver goedkeuring ten aanzien van de schikking omtrent Luxemburg te vragen, doch niet verklaard hebben, dat zijn Gouvernement in die beslissing der Bondsvergadering zoude berusten. Deze opvatting zoude, naar luid van het bedoelde dagblad, ook door den Oostenrijkschen gezant verdedigd zijn, doch tegenspraak hebben gevonden bij den Pruisischen gevolmachtigde, en de conferentie zoude uiteen gegaan zijn, zonder tot een besluit te zijn gekomen.

— Onder de laatstelijk uit Engeland te Lissabon aangekomene manschap voor het leger van Don *Pedro* heerscht veel misnoegen over het niet voldoen der beloften, die haar bij de werving gedaan zijn. Bijna alle officieren hebben besloten naar Engeland weer te keeren, en wat men met de soldaten zal aanvangen, is nog niet zeker. Men gelooft, dat men hen onder verschillende korpsen zal steken.

— Berigten uit Mexico, loopende tot den 11 September, melden, dat, ten gevolge van het uitbreken der *cholera* in het gouvernementale leger, alle krijgsverrichtingen tegen de insurgenten voor het oogenblik geheel gestaakt waren. Ook in de stad Mexico zelve schijnt die geesel zeer vele slagtoffers gemaakt te hebben, daar men rekent, dat aan dezelve van den 5 Augustus tot den 11 September in die hoofdstad ongeveer 20,000 personen overleden zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS den 9 November.

Het officiële *Bulletin du Soir* deelt den volgenden partikulieren brief mede van Bayonne, dd. 2 November:

De rust blijft steeds in Arragon heerschen. De royalistische vrijwilligers zijn te Arbaca ontwapend geworden, en er heeft zich te Saragossa een korps vrijwilligers voor de Koningin gevormd.

Den 26 October heeft de veldmaarschalk *Lorenzo* bij Logrono de opstandelingen geslagen, waarvan velen zich met de troepen der Koningin vereenigd hebben.

Ook zijn de Carlisten den 22sten door *el Pastor* geslagen geworden.

Behalve Biscaye, Alava en dat gedeelte van Kastilië, waar *Merino* en *Querillas* zich ophouden, is alles in Spanje rustig.

De generaal *Saarsfield*, welke den 24sten te Burgos was, vereenigde aldaar zijne troepen en ontwapende zonder tegenstand de royalistische vrijwilligers.

Men verzekert stellig, dat de kapitein-generaal van Katalonië aan dien van Arragon het aanbod gedaan heeft, om hem alle troepen te zenden, waarover hij beschikken kan; maar dat laatstgenoemde dit aanbod van de hand heeft gewezen, op grond, dat Arragon even rustig was als Katalonië.

— De zamenspanning van het werkvolk te Parijs duurt nog steeds voort. Gisteren heeft de politie een' zekeren *Ephraïm*, den voorzitter van de verbodering der schoenmakersgezellen, doen vatten en zijne papieren in beslag genomen.

Te St. Amand, in het departement du Cher, is een opstand uitgebroken ter zake van de heffing der belasting op de wijnen. Vijfhonderd wijnboeren zijn bij de mairie te hoop geloopt en hebben verklaard, dat zij de beambten niet in hunne kelders zullen toelaten en ook geene regten betalen zullen. De nationale garde zou geweigerd hebben, de oproerigen tot hunnen pligt te brengen.

De nationale garde van Colmar, welke bij de laatste onlusten in die stad haren pligt niet gedaan heeft, is bij koninklijke ordonnantie ontbonden geworden en zal op nieuw worden georganiseerd.

— Het ministeriële avondblad van gisteren behelst niet alleen geene tijding hoege-naamd, noch ten aanzien van den staat van zaken in Madrid, noch omtrent den zoo dikwerf aangekondigden aantogt van den generaal *Saarsfield*, maar meldt met korte woorden, dat de partijganger *el Pastor* te Aspeytia geslagen, en genoodzaakt is geworden, de wijk naar St. Sebastian te nemen. Uit de berigten van Bayonne tot den 5den blijkt, dat de genoemde partijganger door den major-domo van den bevelhebber van Bilbao werd bedreigd, doch dat men zich voorstelde, dat het hem geene moeite zoude kosten, om zich van dien vijand te ontslaan. Het schijnt, dat men zich daarin heeft vergist, en dat de telegraaf de tijding van de nederlaag van *el Pastor* heeft overgebracht. Men vooronderstelt, dat deze gebeurtenis den opstand in het noorden van Spanje nieuwe kracht zal geven, en dat de generaal *Castagnos* alnu ook spoedig zal worden genoodzaakt, om een goed heenkomen te zoeken. — Het bedoelde ministeriële berigt heeft ter beurze een' ongunstigen indruk gemaakt. Men verhaalde er daarenboven, dat er in Asturië, Leon en Oud-Kastilië eene aanmerkelijke gisting heerschte, en dat men bezig was in die provinciën den opstand te organiseren.

— *Beursberigt van Parijs, den 9 November*: Men is niet gewoon de ministeriële

dagbladen de berigten uit Spanje te zien mededeelen, wanneer dezelve niet gunstig voor de zaak der Koningin zijn. Ook hebben twee regels in het *Journal de Paris* alle diegenen verschrikt, welke zich de partij van *Isabella* als zegevierend voorgesteld hadden. *El Pastor* heeft eene nederlaag ondervonden; het *Journal de Paris* deelt dit berigt mede en haast zich met er bij te voegen, dat het constitutionele opperhoofd spoedig weder eene voordeelige stelling ingenomen heeft. Dit berigt is van eenen aard, geschikt om al de geruchten te bevestigen, welke in de diplomatische kringen verspreid zijn en welke weêrklank op de fondsen eenen indruk had gemaakt, dien niemand wist te verklaren.

Men zeide, dat de Carlistische insurrectie nieuwe versterking ontvangen had, welke de generaals *Saarsfield* en *Castagnos* in eene zeer netelige gesteldheid plaatst. Men verzekerde, dat al de Asturië, het koninkrijk Leon en Kastilië in de grootste gisting waren en dat men den opstand aldaar organiseerde. Men weet niet, in hoe verre al deze geruchten naauwkeurig zijn. Het Gouvernement schijnt evenwel reeds voor twee dagen het berigt van de nederlaag van *el Pastor*, per telegraaf van Bayonne, ontvangen te hebben; dit en andere ongunstige berigten hebben zelfs de dezer dagen gehouden ministeriële bijeenkomsten veroorzaakt, waarvan de dagbladen melding gemaakt hebben. Men heeft wederom de kwestie der interventie ter tafel gebracht; maar het ministerie, het over de hoofdzaak niet hebbende kunnen eens worden, heeft eenen middelweg gekozen en er is, zegt men, besloten geworden, het observatie-leger aan de Pyreneeën met eenige regementen te versterken; zich voorbehoudende, een bepaald besluit te nemen, bijaldien de Koningin van Spanje bij Frankrijk aanzek om hulp mogt doen.

— De stoelmakersgezellen hier te Parijs hebben zich op het voorbeeld van zoo vele andere ambachtslieden vereenigd, om hunne bazen hoogere loonen af te persen.

Over het algemeen beginnen deze vereenigingen eene meer dreigende houding aan te nemen. Ten slotte eener bijzondere correspondentie, wordt in een postscriptum gemeld, dat men op het oogenblik (te half vijf des avonds) vernam, hoe er aan het ministerie van binnenlandsche zaken zeer omstandige berigten ontvangen zijn omtrent eene nieuwe zamenspanning der schoenmakers- en snijdersgezellen; den volgende ochtend te 10 uren moesten zij, zoo men verzekert, te zamen komen en zich met de misuogde drukkers-gezellen vereenigen. Reeds dien eigen middag tegen 3 uren was men begonnen met het uitstrooijen en ronddeelen van allerlei republikeinsche geschriften.

Diezelfde republikeinsche geest vertoont zich gelijktijdig op onderscheidene punten van Frankrijk. Te Nîmes hebben den 4den vrij ernstige onlusten plaats gehad. Tusschen 9 en 11 uren 's avonds heeft eene hende van twee- of driehonderd man, waaronder ettelijke nationale gardes in uniform en de sabel op zij, de wijk van den *Cours-Neuf* doorkruist, onder het geroep van: *Weg met de Carlisten! Weg met het juiste midden! Weg met Philips! Lere de Republiek!* Zeker persoon, met name *Barbusse*, is deerlijk mishandeld geworden.

Te Mans is de gisting onder de ambachtslieden, die hooger loon begeeren, zeer sterk.

Te Lyon is de woeling op deze wijze begonnen: den 3 dezer heeft ruim een duizendtal personen zich begeven naar het kerkhof van Loyase, te Lyon, waar het lijk van den generaal *Monton Duvernet*, die onder de restauratie omgekomen is, begraven ligt. Volgens het verhaal van den *Courrier de Lyon*, werd de trein geleid door vijftien of twintig mannen in uniform der nationale garde. De tombe des generaals was weldra door dezen woesten hoop omringd; drie redenaars lazen lofreden voor, geheel in den republikeinschen geest van den dag opgesteld, en met voorspellingen over den naderenden val van het juiste midden opgesteld. Een commissaris van politie, met de sjerp om, is het volk tot rust komen vermanen, maar heeft weldra de vlugt moeten nemen en is het met levensgevaar ontkomen.

Van den 3den. De *Moniteur*, het *Journal des Débats* en de meeste overige dagbladen bewaren nopens Spanje een volslagen stilzwijgen; maar de *National* deelt in zijn beursberigt het volgende mede:

»Na het sluiten der beurs en tot half 5 bleef de rente vast op 75 fr. 15 c. nu eens gevraagd, dan weder geboden. Niets deed den teruggang voorzien, die daarop volgen moest, toen plotseling een verkoop, welke men op 60,000 fr. renten begroot, en die onmiddellijk door vele andere, ofschoon minder aanzienlijke verkoopen werd gevolgd, den koers te gronde wierp. In minder dan eenige minuten tijds daalden de renten op 75 cents, en $\frac{1}{2}$ over 5 uren was dezelve geboden a 74 fr. 50 c.

»Als aanleiding tot deze verkoopen werd aangegeven, dat, niettegenstaande de verzekering van een ministeriële dagblad, de opstand in Spanje meer en meer veld wint. Men zeide ook, dat een groot gedeelte van *Saarsfield's* leger naar de zijde der opstandelingen was overgegaan: eindelijk voegde men er bij, dat er heden drie koeriers waren aangekomen, maar zonder dépêches, als zijnde dezelve hun onder weg ontnomen.

Van den 3den. Hoewel het Gouvernement doet aankondigen, dat Madrid den 31 October rustig was, gedoogen echter de onlusten, welke gedurende drie dagen die hoofdstad geteisterd hebben, niet te gelooven, dat de gemoederen-gisting zoo spoedig opgehouden hebbe. Heden zegt men, dat de Regering veel latere berigten ontvangen heeft; maar daar zij dezelve niet openbaar maakt, vreest men, dat die van eenen ongunstigen aard zijn.

De post heeft heden brieven van Madrid van den 30sten des avonds aangebragt, en uit die brieven blijkt, dat de onlusten, wel verre van, zoo als men zeide, tot bedaren te zijn gebragt, den 30sten zelfs een vrij ernstig aanzien bekomen hebben.

(Temps.)

— Men hoort thans van niets spreken, dan van coalitiën van werklieden; alle corporatiën zijn in eenen bedroevenden staat van gisting. Ook de drukkersgezellen hebben, nu twee dagen geleden, verklaard, dat zij eene vermeerdering van arbeidsloon wilden, en zullen heden aan de *barrière du Maine* ten getale van meer dan 6 of 7000 bijeenkomen.

P.S. De drukkersgezellen beginnen zich reeds aan de *barrière* te verzamelen; men ziet er reeds vele en groote hoopen bijeen. Zij spreken van het verbrijzelen der mechanische drukpersen. Zes hunner zijn in hechtenis genomen; de overigen spreken er van, om hen met geweld te bevrijden.

Eene patrouille lancers kruist langs de boulevards, en eene groote menigte politie-kommissarissen en stads sergeanten zijn aan alle barrières verspreid. (Constit.)

— Men is in het onzekere omtrent den generaal *Saarsfield*, wiens komst te Vittoria reeds lang verwacht was en die er echter nog niet verschenen is. Men gelooft, dat de bevolking van Burgos en die streken zoo slecht gezind is, dat het genoemden generaal onmogelijk is geworden naar de Ebro voort te rukken.

De Carlisten moeten eene aanzienlijke magt hebben tusschen Madrid en de grenzen, daar, niettegenstaande St. Sebastian door de troepen der Koningin bezet is, nog altijd de gemeenschap tusschen de hoofdstad en de grenzen belemmerd wordt.

Van Madrid schrijft men, dat bij den volks-oploop voor het paleis, toen de dulle menigte weg met *Zea* en *Cruz* riep, de Koningin zich op het balkon vertoond had en gezegd zou hebben, dat zij beide ministers zou doen vervangen.

Naar men verzekert, is het punt der interventie in 's Konings raad behandeld en zou de meerderheid van gevoelen zijn, dat het beter was, zich met de Spaansche zaken in te laten, dan aan de constitutionelen aan de overzijde der Pyreneeën den vrijen teugel te vieren. De minderheid daarentegen zou begrepen hebben, dat, zoo al eene tusschenkomst in den beginne goed had kunnen zijn, die in het tegenwoordig oogenblik niet meer te pas kwam. Eindelijk zou het ministerie tot een' middelweg besloten hebben, en wel tot het versterken van het observatie-leger aan de grenzen met eenige regementen, zich voorbehoudende tot een definitief besluit te komen, in geval de Koningin van Spanje aan Frankrijk om hulp mogt vragen.

— Het Fransche garnizoen van Ancona is den 29 October die stad uitgetrokken, om groote manoeuvres te maken. Aan eene plaats gekomen, waar een wachtpost van Pauselijke troepen stond, werden de Franschen aangehouden en hun kennis gegeven, dat de officier van den post order had hun aan te zeggen, dat zij terug moesten keeren. De kolonel *Rayneval*, die den troep kommandeerde, stoorde zich aan die waarschuwing niet en rukte voort. Nu verlieten de Pauselijke soldaten den post en trokken op Osimo aan. Toen de Franschen met hunne manoeuvres begonnen waren en een oogenblik rust namen, hoorde men, dat een bataljon Pauselijke soldaten van Osimo in aantogt was, en weldra zag men deze, ten getale van drie- a vierhonderd man, onder het bevel van den majoor *Rinaldi* aankomen. De Franschen riepen terstond, dat daar de vijand kwam; doch de prolegaat *Grassellini*, welke bij de manoeuvres tegenwoordig was (anderen zeggen de generaal *Cubières*), zond een' dragonder af aan den majoor *Rinaldi* met order, om af te trekken, dat deze dadelijk deed. Na den afloop der exercitiën reed de heer *Grassellini* naar Osimo en vernam, zoo als men verhaalt, dat de majoor order had, om de Franschen niet voorbij den post van Casino di Boni te laten, weshalve hij opgetrokken was, om de regten van zijn gouvernement te verdedigen en besloten had de Franschen des noods met geweld te dwingen, om achter dien post terug te trekken, doch begrepen had, aan de order van den heer *Grassellini* te moeten voldoen. De Fransche troepen waren des namiddags in Ancona weder terug gekeerd.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 11 November.

Wij verheugen ons thans te kunnen melden, dat de *cholera*-ziekte alhier geheel heeft opgehouden, en dat de laatste *cholera*-lijders op laatstleden Zaterdag het hospitaal in het Oude Mannen- en Vrouwenhuis hebben verlaten. Vroegere aankondi-

ging moge al met den algemeenen wensch, maar zou geenszins met den juiste stand en bevinding der zake, na bepaald onderzoek, hebben overeengestemd.

Van den 12den. Een onzer vrienden, die voor eenige dagen het leger te veld verlaten heeft, berigt ons het volgende:

Veel wordt er thans gesproken van eene op handen zijnde vermeerdering en uitbreiding van verlof aan de schutterijen in het algemeen, maar bijzonder aan de platte lands; alsmede dat de kaders insgelijks, naar evenredigheid van de sterkte der bataljons, in genot zullen worden gesteld van verlof tot nader order. De brigade onder bevel van den generaal-majoor de Favauge, zamengesteld uit de dappere verdieners der citadel van Antwerpen, die, na uit krijgsgevangenschap te zijn terug gekeerd, tot eene brigade vereenigd zijn, waarvan het hoofdkwartier te Deventer gevestigd is, zonde alsdan, des vereischte wordende, gebezigt worden, om het leger en de bezetting der vestingen te versterken; en zou het verleenen van het bedoeld verlof eerst plaats hebben, nadat eene algemeene kantonnementsverandering, die spoedig op handen is, zal geschied zijn. Ook wil men weten, dat de afdeelingen kurassiers, no. 3 en 9, hunne kantonnementen Oosterhout, Eindhoven, de Laar, enz. eerlang zullen verlaten, om de garnizoenen Haarlem en Leiden, waar zij vroeger in bezetting lagen, te betrekken.

Door de Distriks-kommissie te Amsterdam, ter aanmoediging en ondersteuning van de Gewapende Diensten in de Nederlanden, is bekend gemaakt, dat zij door tusschenkomst van den heer J. J. BISTERUS HEEMSKERK, te Amsterdam, de aanzienlijke som van vierduizend driehonderd guldens ontvangen heeft, ter ondersteuning van verminkten en nageblevene betrekkingen van gesneuvelde in den tegenwoordigen strijd tegen oproer en geweld, bijeengebracht door 71, met namen vermelde INGEGENOMENEN DER KOLONIE DEMERARY EN ESSEQUEBO, voormaals eene Volkplanting van Nederland en nog in belangrijke handelsbetrekkingen met hetzelfde staande, welke van het eerste oogenblik, dat hun de snood afval der Belgen is bekend geworden, met het grootste belang en deelneming de berichten van deze gebeurtenis hebben gevolgd en gadeslagen, de opofferingen van alle standen in goed en bloed hebben bewonderd, en, hoewel van den vaderlandchen grond verwijderd, echter het voorrecht hebben gevoeld, van tot het volk te behooren, dat andermaal in de benardste omstandigheden bewijst, dat de gouden spreuk der Voorvaderen: EENDRAGT MAAKT MAGT, nog in kracht bij hen bestaat, om daarnaar te handelen en bij te volharden.

De kommissie doet verder hulde aan de lofwaaardige beginselen, welke deze edele geestes- en eerwilde taak, openlijk hare opregten dank daarvoor toe te brengen, terwijl zij op hoogen prijs stelt, bij voortdurende ondersteuning aan de dappere en nageblevene betrekkingen te kunnen verleenen, ook door de krachtige medewerking van ingezetenen eener Kolonie, welke zij zich steeds met hooge belangstelling herinnert, dat eenmaal tot het dierbaar Vaderland behoorde.

ROTTERDAM den 13 November.

Aan de scheepstimmerwerf Rotterdamse Welaren alhier is Maandag geregeld van stapel geloopen het fregatschip *Rhoen en Pendrecht*, gekoperd en geheel afgebouwd, in het bijzonder voorzien van ruime en luchtige inrigtingen voor passagiers, groot 1200 tonnen, gebouwd voor rekening van de heeren A. van Hoboken en Zonen, door den bouwmeester B. de Hoog, en zal in de volgende maand December naar Batavia vertrekken.

Voor dezelfde rekening is op nieuw de kiel gelegd voor een fregat, ter grootte van 1000 tonnen, genaamd *India*.

Provincie ZEELAND den 9 November.

Zr. Ms. fregat *Eurydice*, kapitein ter zee *Courier dit Dubicart*, is gisteren ter reede der stad Vlissingen gekomen.

De manschappen, behoorende tot de schutterijen en nationale militie, welke sedert den Belgischen opstand op 's Rijks schepen waren dienende, zijn, na hunne afrekeningen te hebben ontvangen, van alle Rijks vaartuigen met groot verlof gezonden.

Uit het hoofdkwartier verneemt men, dat hetzelfde met den 15 November naar 's Bosch zal worden verplaatst, en dat van Z. K. H. Prins Frederik naar 's Hage zal worden overgebracht.

's HERTOGENBOSCH den 10 November.

Men verzekert bij voortdurende, dat de onderhandelingen te Zonhoven, voor de regeling van den militairen weg naar Maastricht, op eenen goeden voet staan.

Men noemt onderscheidene korpsen van het staande leger, welke alhier in bezetting zouden worden gelegd, bijaldien het wapen der schutterij aanmerkelijk mogt worden vermindert; doch dienaangaande is niets zekers bekend. Het groote hoofdkwartier is reeds aanmerkelijk vermindert door het vertrek van verscheidene hoofd- en andere officieren, tot den staf van Z. K. H. Prins Frederik behoorende. Omrent de inundatiën zijn geene nieuwe maatregelen genomen. Reeds in den voorzomer zijn die van de Mark en Dintel, van de Rozendaalsche-vliet en van de Donge of geheel afgetapt, of aanmerkelijk verlaagd.

HAARLEM den 12 November.

Den 10den is prins *Leopold*, met zijne echtgenooten, op het kasteel van Laken terug gekomen. Men verhaalde in Brussel, dat de zaken gaande zouden kunnen worden gehouden, zonder dat er vooreerst eene nieuwe geldleening werd gevorderd.

UTRECHT den 12 November.

Uit Luxemburg schrijft men, van den 6 November: Gisteren zijn 200 man van het 39ste reg., alhier in garnizoen, met verlof vertrokken.

Ons dagblad deelt verscheidene brieven mede van Luxemburgers, die zich tegen de verdeling van het Groot-hertogdom verzetten. In eenen uit Marche, van den 28 Oct., leest men: »De vrijheid is in ons land slechts een droom. Onze onderdrukkers willen ons thans geheel vernielen; doch meer dan drie-vierde gedeelten van dit arrondissement protesteren tegen elke verdeling des Groot-hertogdoms, hetwelk vroeger reeds zoo veel versnipperd is geworden. De verdeling, die thans beraamd is, zou ons voor altijd vernietigen.»

In een anderen brief uit Wiltz, van den 1 Nov., wordt gezegd: »Het Groot-hertogdom Luxemburg in twee parten verdeelen, gelijk de Conferentie van Londen beraamd heeft, is de helft der eigendommen van den wettigen Souverein confisqueeren ten voordeele van de barrikades.»

Door dit plan heeft men noch de belangen van Europa, noch die van de inwoners geraadpleegd, die de slagtoffers van deze belsche knoeijerij (de ces combinaisons machiaveliques et anarchiques) zouden worden.

Dit plan openst aan de westelijke provincien van Frankrijk eenen korteren weg naar de Maas, en bemakelijke middelen voor een militaire wandeling in de Rijn-provincien; want tusschen Luxemburg en Maastricht is de opening belangrijk en ligt geen hinderpaal in den weg. (Hier komt het deel van Frankrijk met de verdeling van Luxemburg aan den dag; indien het aan België blijft, behoort het aan Frankrijk, want België is Frauch; dit is een stap nader naar de Rijn-provincien, die daarna weder aan Frankrijk moeten komen.)

In 1815 vorderde het congres van Wenen van den Koning der Nederlanden den afstand van zijne eigene landen ten voordeele van Pruisen, die er zin in had. Hij ontving in ruil het Groot-hertogdom Luxemburg. Indien hij zijne Duitsche landen had behouden, zouden waar hij had en nog zulke keizer van geweest.

In 1815 had Engeland zin in vier Nederlandse Kolonien; Engeland was voor de vereniging van België en Nederland, een gunstige partij over, en de Koning der Nederlanden deed daarvoor afstand van zijne Kolonien. Dit alles werd besloten onder waarborg van al de Mogendheden.

Toen de vereniging tot stand werd gebracht, was elk gereed, om te nemen wat hem aanstond; maar heden, nu die vereniging verbroken wordt, komt niemand, om terug te geven.

Men ziet, dat het veel kostte, om het Koninkrijk der Nederlanden te vormen; doch om het te verbreken vordert men oneindig meer. Men wil aan deszelfs Koning ontnemen de helft van zijne Statep en de helft van zijne vaderlijke landen, en dit alles tot behoud van den vrede en de rust van Europa.

Omdat Nederland de edelmoedige verdediger der ware grondstellingen van orde en rust voor de gouvernementen is; omdat Nederland door zijnen moed en de uitmuntende bevestigingen zich onder den eersten rang der volken geplaatst heeft, en den revolutionairen stroom heeft gestuit, is het veroordeeld, om alleen de kosten van dien vrede te dragen, die aan de eenen zal doen behouden wat zij bezitten, en aan de anderen een grooter overwigt zal geven, gelijk aan Frankrijk, door zijne overheersching van België.

En nu al die schikkingen zou nog volgen, dat de bewoners van Luxemburg de slagtoffers wierden van die hooge en wijze verbindtenissen.

Eene toelichting tusschen Wiltz en Bastogne zal alle onderlinge betrekkingen verbreken, en de bewoners van het Groot-hertogdom aan elkander vreemd maken.

Alles doet geloven, dat de Duitsche Bondsraad op dit oogenblik beraadslaagt over de toestemming, die van denzelfden over de schikking van Londen gevorderd wordt. De bondschap deswege zal in het laatst van October overgegeven zijn.

Eene toestemming is spoedig gegeven; maar men moet er de gevolgen van berekenen. De eene afstand heeft een anderen ten gevolge.

Door openlijk en krachtig te weigeren de toestemming te geven, bevestigt het Deutsche Verbond deszelfs bestaan en wordt gewigtiger in de oogen der Duitschen.

van Europa. Het handhaaft de grondstelling der onschendbaarheid van den Duitschen grond, terwijl het aan een groot gedeelte der inwoners van het Groot-hertogdom Luxemburg, als een gedeelte van het Bondgenootschap uitmakende, onberekenbare verliezen en ellende bespaart, die uit eene scheiding zullen voortvloeijen.

De tegenwoordige duidt genoegzaam aan, dat ik met al mijne landgenooten tegen de scheiding protesteer.

De Belgische dagbladen gaan voort onwaarheden te verspreiden en worden daarin soms door andere dagbladen gelogenstraft. Het dagblad *les Petites Affiches de la Province du Limbourg* hedenkt van tijd tot tijd ongunstige berichten uit Maastricht, welke door andere Belgische dagbladen worden overgenomen en verspreid; het *Journal de Namur* deelt thans een brief mede uit Maastricht, waarin men onder anderen leest:

»Waarom willen de Belgische dagbladen ons steeds met ons garnizoen in twist hebben? En waartoe dienen die aanhoudende aanvallen tegen den generaal *Dibbets*? De geschiedenis van het verdrijven van 22 huisvaders is een verzinzel. Dezelve bepaalt zich tot het wegzenden van 2 personen zonder bestaan, die aan het Belgische gouvernement tol-posten hebben verzocht. (De Belgische dagbladen hebben er dus een nommertje bij gezet, en van 2 slechts 22 gemaakt.) Wat is er op die wegzending aan te merken? Kon de generaal *Dibbets*, die ook pligten te vervullen heeft, in de stad menschen laten blijven, die openlijk tegen hem werkten? En, daarenboven, de weggEZonden hebben reden van blijdschap, dewijl zij, volgens hunne verklaring, hier geen bestaan hadden, en in België bezigheid kunnen vinden.»

WEERKUNDIG OVERZICHT OVER DE MAAND OCTOBER 1833;

ingezonden bij het Genootschap ter bevordering van de Natuurkundige Wetenschappen te Groningen uit de OUDE PERKE-1.

BAROMETER.				THERMOMETER.			
Hoogste stand.	Laagste stand.	Verschi.	Gemiddelde hoogte.	Hoogste stand.	Laagste stand.	Verschi.	Gemiddelde hoogte.
29.6, den 10	28.5, d. 16	1 d. 1 l.	29 d. 0.16 l.	63°, den 3.	33°, den 31	30°.	46° 52.
geheel den dag	smid. en sav.				sorg.		

LUCHTSGESTELDHEID.			
Helder 45 malen.	Buiten de gewone waarnemingen éénmaal hagel en 4 malen nachtvorst.	Eene zeer ongelijkmatige maand, meest stil en zacht, vooral de 11 eerste en de 8 laatste dagen, welke doorgaans helder waren. Van den 12den tot den 23sten zeer buijig van tegenwind; beide somtijds vrij sterk en hevig: reeds vroeg begonnen nu en dan nachtvorsten.	
Bewolkt 10			
Betrokken 7			
Regen 18			
Mist 13			

WINDSGESTELDHEID.			
Tusschen Z. en O. (vlak Z. daaronder gerekend)	34 malen.	Stil	33 malen.
Z. — W. (— W. —)	30	Zachte wind	31
N. — W. (— N. —)	8	Windig	24
N. — O. (— O. —)	21	Hevige wind	5

De Barometer teekende, gemiddeld, matig hoog; in de 7 eerste dagen vrij eenparig en hoog. Na op den 8sten echgzins gedaald te zijn, klom dezelve weder den 9 en 10den, maar daalde weder van den 11—16den; voorts tamelijk gelijkmatig van den 17—19den, dan eens rijzende, dan dalende; zeer veranderlijk van den 20—25sten, vervolgens zachtens rijzende van den 26—31sten. Sterkere rijzing tusschen de waarnemingen bemerkte men niet, dan van 2 lijnen, op den 13den; daarentegen had er, van den avond van dien dag af tot 's morgens van den 14den, eene dalings plaats gehad van 3 lijnen. De laagste stand was den 16den, bij hevigen Zuidelijken wind, waarop regen volgde.

De Thermometer was doorgaans matig hoog, viermalen op 60° en driemaal zelfs daar boven, hetwelk nog den 24 en 26sten plaats had. Op den middag teekende hij slechts tweemaal beneden 50°, waarvan slechts eens (den 30sten) 40° werd genoteerd bij heldere lucht en zachten Oostewind, waarop dan ook des nachts vorst volgde. De sterkste rijzing was van 22°, tusschen de morgen- en middagwaarnemingen van den 8 en den 26sten. Daarentegen noteerde men geene sterkere daling, dan van 16°, op den 10den, tusschen de middag- en avondwaarnemingen.

De Hoofdwind was Zuidelijk, echter meer naar het O. dan naar het W. hollende, enkele malen vrij hevig en dan Z. of Z. t. W.; doch den meesten tijd, vooral in het begin en einde der maand, buitengewone en aanhoudende windstilte.

Bijzonderheid. Opmerkelijk is het, dat in de maand October 1833 zoo wel als in 1833 slechts éénmaal hagel is genoteerd, en in beide jaren juist op den 13den, des voormiddags; hoe zeer anders ook deze October met die van 1832 niet te vergelijken was, en minder nog met die van 1831, welke beide over het geheel veel warmer en schooner waren, dan die van dit jaar.

KOMMISSARISSEN OVER DE SPIJSUITDEELING AAN BEHOEFTEGEN te Groningen brengen ter kennis van hunne Stadgenooten, dat binnen weinige dagen wederom *Lijsten van Intekening*, tot het deelnemen in bovengemelde Spijsuitdeeling, welke met de maand December weder eenen aanvang zal nemen, aan de huizen zullen worden gezonden.

Zij bevelen deze liefdadige en zoo gepreze inrigting op nieuw aan de menschlievende bijdragen van hunne vermogende Medeburgers ten sterkste aan, zonder dat zij het noodig oordeelen, op de nuttigheid daarvan, het genoeg, waarheid de Spijs door de behoeftigen wordt ontrangen, nader aan te dringen. GRONINGEN den 5 November 1833.

Kommissarissen bevoegd:

J. E. W. VAN GEBELER.	G. OMMERS.
J. MUNNIKS.	G. M. VAN BOLHUIS MOETREMA.
G. VAN CALCAR, JR.	A. VAN BERCHUIJS.
J. VAN TROJEN.	J. OMMERS.
S. STRATINGH, Ez.	J. H. JAPPE.
H. NIENHUIS.	A. ZEPER.

OPENLIJKE VERGADERING VAN HET DEPARTEMENT GRONINGEN der Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen, op Maandag, den 18 November 1833, des avonds te 6 uren, in de Concertzaal. — Redevoering, Bijdrage.

WAANDELIJSCHE BIJEENKOMST van de LEDEN der Akademie van Beeldende Kunsten, Bouw-, Toegepaste Werktuig- en Zeevaartkunde, te Groningen, op Dinsdag, den 19 November 1833, des avonds te zes uren, in het Lokaal in de Pelsterstraat; in welke Vergadering rapport over de ingekomene Prijsstukken, en tevens een Voorstel aan de Leden, omtrent de Bekrooning, zal worden gedaan.

Namens de Directie:

R. DE RHOER OTTENS.

VOCAL en INSTRUMENTAAL CONCERT,

Met permissie van de Edel Achtbare Heeren BURGEMEESTER en WET- HOUDEREN der Stad Groningen, zal door de Heeren P. PERCINI en G. BROEDERS HEYLMAN, Italiaansche en Hoogditsche Zangers, op Dinsdag, den 19 November 1833, gegeven worden: Een VOCAL en INSTRUMENTAAL CONCERT, in het Concerthuis, in de Poelstraat.

De Entrée is f 1 — 00 per persoon; de aanvang te zes uren. De Entrée-Biljetten zijn te bekomen ten Huize van E. BOEKHOLT, in de Heerestraat, en den avond van het Concert in het Lokaal zelf.

Gedurende dezen Winter zullen er van 1815 in de SOCIETET DE UTESPANNING gegeven worden, welke het, onder het bevel van Weendag, den 20 November 1833, des avonds te 7 uren.

GRONINGEN den 9 November 1833. Mijne Echtgenooten S. MAAS beviel heden zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON.

G. DE BOER.

Heden avond beviel van een ZOON A. ALBERSHOFF, geliefde Echtgenooten van

WIERT W. SIKKENS.

den 11 November 1833.

Begunstigers, Familie en Bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere kenniaging aan te nemen.

Mijne geliefde Echtgenooten A. MUNNIKS beviel gisteren avond te negen uren van eene DOCHTER.

G. W. H. VAN IMHOFF.

GRONINGEN den 13 November 1833.

Heden verloorste zeer voorspoedig van eene ZOON JOHANNA HILLINA WICHERS, geliefde Echtgenooten van

J. G. WILDERVANCK,

Med. Pract.

Mijne geliefde Echtgenooten H. A. SICMAN verloorste heden avond te 8 uren zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.

F. STRATINGH,

Essayeur.

GRONINGEN den 13 November 1833.

Heden verloorste van eene DOCHTER J. BRAUWER, geliefde Echtgenooten van

GRONINGEN

W. REINDERS.

den 14 November 1833.

HOUTSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)